

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 19. marts 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 314 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

12. april 2010

J.nr. 2010-0005847

Spørgsmål nr. 314:

”Ministeren bedes kommentere socialborgmester Mikkel Warmings debatindlæg ”Social deroute: Hjemløs i Kafkas København” i Politikken den 16. marts 2010, og vil ministeren i forlængelse heraf genoverveje de stramme og firkantede regler på området?”

Endeligt svar:

Lad mig for det første slå fast, at jeg ikke er enig i, at hjemløse med misbrugsproblemer mv. bare skal lades i fred og sejle deres egen sø. Det tror jeg helt sikkert, er den lige vej til en endnu større deroute.

Jeg er af den overbevisning, at det har en effekt, at skulle være i regelmæssig kontakt med kommunen, som så også har muligheden for at iværksætte tilbud, der kan hjælpe fx misbrugere. For det er jo faktisk muligt at give tilbud om fx afvænnings samtidig med et beskæftigelsesrettet tilbud.

Samtidig er det jo ikke noget nyt, at en modtager af kontanthjælp skal deltage i samtaler med kommunen. Sådan har det været altid. Det er et grundlæggende krav for at få kontanthjælp, at borgeren skal udnytte sine arbejdsmuligheder aktivt i det omfang, det er muligt.

Med afbureaukratiseringen af sanktionsreglerne for kontanthjælp, som blev vedtaget med et bredt flertal i Folketinget (S, RV, DF, V og K) i 2009, var et af hovedmålene netop at gøre sanktionerne mere gennemskuelig for både borgere og jobcentre. Derfor blev det bl.a. indført, at alle modtagere af kontanthjælp skal modtage en konkret vejledning om, hvad der sker, hvis personen fx ikke møder til en samtale, og hvordan personen igen bliver berettiget til kontanthjælp.

Hvis borgeren ikke kommer til samtaler eller ikke deltager i rimelige tilbud, som kommunen giver personen, skal kommunen afgøre, om dette får betydning for personens hjælp. Når kommunen træffer en sådan afgørelse, skal kommunen altid vurdere, om der er en rimelig grund til, at personen fx ikke er mødt til en samtale. Hvis personen har andre problemer end ledighed fx misbrugsproblemer, skal kommunen desuden vurdere, om der i den konkrete sag er andre grunde til, at per-

sonen ikke skal udnytte sine arbejdsmuligheder aktivt. Så kommunerne kan rent faktisk efter en konkret vurdering i den enkelte sag undlade at give en kontanthjælpsmodtager en sanktion.

Jeg synes, at det er kedeligt, at Mikkel Warming har et ønske om at opgive de svageste i vores samfund. Det er jo dem, der har de største problemer og dermed har størst behov for hjælp. Det er netop i forhold til de svageste, at vi skal gå aktivt ind og hjælpe. Vi skal holde kontakt til dem og give dem mulighed for at komme på fx afvænningskursus, eller hvis de er parate til det, komme i praktik på en virksomhed, så de har noget at stå op til om morgenen.

Endelig vil jeg gerne henvise til, at nogle af de kontanthjælpsmodtagere, som vurderes at være længst fra arbejdsmarkedet, rent faktisk kommer i arbejde.

Venlig hilsen

Inger Støjberg